

Poeme

XXX

Îmi fac în glumă
un mic epitaf:
„Un fel de
che guevara al
poeziei.
Ultimul mic
romantic european.
Și a murit
(ca noi toți)
de femei și de
băutură.”
Mie mi se pare haios,
dar ea se uită
la mine
muștrător,
ca o dirigintă care
tocmai
îl ceartă pe
leneșul clasei.

XXX

Umblî desculță prin
cameră. Te privești în
oglină. Vezi o femeie
obosită de dragoste
care ține-ntre buze
o lalea sângerie. Iei
în podul palmei
puțină cenușă. Te gândești
la bărbatul care umblă prin
ploaie, cu șapca
trasă pe ochi. Iar la
picioarele tale
se-ncolăcește pisica.

XXX

Într-o
grădină
plină de flori
mama scoate
un grăunte de
praf din
ochiul copilului.
E foarte tânără
și are o
o umbreluță de
soare. Apoi
cocoșelul de aur
spune limpede
bună seara.
Și Nora îmi
zice pe urmă la
telefon: „Ce
dimineață
plăcută cu
voi
și cu
îngerii voștri de
tablă”.

XXX

Intru-n orașul
roșu al vinului
și dau de
pustietate.

XXX

Adorm cu
gândul la tine.
Și mă trezesc
cu gândul la tine.
Ca și cum somnul
ar fi un râu
liniștit de
câmpie.
Tu – pe un mal.
Tu – și pe celălalt.

XXX

Îți mângâi
coapsele-n gând
ca un copil
care mângâie
o pisică.
Lângă corpul tău
tânăr
sângele meu
are culoarea
coclelii. Culoarea
pânzelor de păianjen.
Îți văd prin
rochie
pânțelele cum
pâlpâie. O fereastră
îndepărtată și
primitoare de
han. În vatră
arde un foc
mare de buturugi.
Oaspeții-și
scutură cizmele de

zăpadă. Iar pe
masa de brad
fumează cina. Acum
iau între palme
sângele tău
ca un bărbat
care vrea
să-și cunoască
femeia.

XXX

Aproape toate
băncile ne
cunosc,
aproape
toți gardienii
grădinilor publice.
Frunzele ne cred
un fel de
arbori mai mici și
mai vulnerabili.
Seara
părul tău
se clătină peste
lac și
mi-e teamă.
Doamne, te-ai putea
preface în
salcie.

XXX

Ai dat la o
parte, cu semeția
unei feline,
cearșaful.
Iar când
mi-am luat
mâinile de la
ochi, aerul

a început să vibreze
ca un himen străpuns.
Umbra ta pe perete
era mai albă decât
peretele.
Parcă sfidându-mă,
sexul tău mă privea
drept în ochi. Iar timpul
se învârtea în gol,
ca o
morișcă de
rugăciuni.

XXX

Nu te-am
cunoscut îndeajuns.
Tu nici când ești
goală nu ești
absolut goală.
Degeaba te miroso ca un
câine de
vânătoare. Zadarnic
te aștept la
capătul unui
tunel purpuriu unde
se ciocnesc două trenuri.
Între corpurile noastre se
întinde mereu o
peliculă
foșnitoare de
staniol. Ceva ca o capă
romantică. O pelerină
cu care ne
vom sugruma
într-o noapte
unul pe
celălalt, ca
amanții din
mayerling. E tăcerea de după,
când așteptăm cu
tristețe
apa care

nu va țâșni
niciodată. Și suntem
tandri și blânzi unul cu
celălalt.

XXX

Burnițează
pe acoperișurile
brașovului.
Iar urșii coboară
odată cu noaptea
prin cartierele
mărginașe. Scormonesc
prin gunoaie. Mănâncă
salam otrăvit. Și privesc
prin ferestre la oamenii
palizi de frică. Pipăindu-și
arterele de la mână
cu marginea unei
lame de
ras. Este
noaptea târziu.
Umbra ursului a
apărut la
fereastră cu
un candelabru
aprins pe
creștetul capului.
Respirația mea
aleargă spre tine. E
un val purpuriu ce
te acoperă
până la șolduri.

XXX

Nu ești
agatha grigorescu
bacovia. Te uiți cu
dispreț la

pumnii mei mici de
copil. Detești
gesturile mele
stângace. Și cad peste
noi
«corbii poetului tradem».
Smocuri din părul
cenușiu al
învinșilor.
Umbrele lor
călăresc alături de mine
către cordoba cea
cu o sută de
turnuri.
Privește:
femeile bete
din rahova

fac exerciții de
zbor. Iar pământul
vine spre ele ca
botul unei tramvai.
Parcă ar fi
surorile mele.
Surorile mele!
Iarși am băut
până noaptea târziu
vodcă amestecată cu
sânge. Acum
plouă pretutindeni
indiferent,
iar tu te uiți în
vitrina
unui magazin de
bijuterii.

(Din volumul în pregătire *Aproape de Mayerling*)

